

نوجوانی که جز فست فود نمی‌خورد کور شد

تهران (پانا) - یک نوجوان بریتانیایی که سال‌ها فقط از چند نوع مختلف از فست فودها تغذیه کرده، اکنون به افت بینایی دائمی، افت شنوایی و ضعف استخوان‌ها مبتلا شده است.

به ZWNJ گزارش فارس، در گذشته والدین ممکن بود سعی کنند فرزندان بدخوراکشان را با یادآوری حال و روز کودکان گرسنه یا حتی تقلید رفتار حیوانات مزرعه ترغیب به خوردن کنند. اما والدین امروزی با مشکل ترسناک ZWNJ تری مواجه ZWNJ اند. یک نوجوان بریتانیایی که سال ZWNJ ها فقط از چند نوع مختلف از فست ZWNJ فودها تغذیه کرده، اکنون به افت بینایی دائمی، افت شنوایی و ضعف استخوان ZWNJ ها مبتلا شده است. طبق اعلام سالنامه پزشکی داخلی در هفته جاری، پزشکان در نهایت تشخیص دادند که این نوجوان به یک اختلال تغذیه مبتلاست که تقریباً به ZWNJ تازگی تعریف شده است. این مشکل & laquo; اختلال پرهیز/ محدود کردن غذای مصرفی & raquo; نام دارد.

این مورد یکی از نادر موارد از این دست در کشورهای توسعه یافته محسوب می ZWNJ شود که مواد غذایی مغذی به ZWNJ راحتی در دسترس همگان قرار دارد. پزشکان این نوجوان در بریستول در ابتدا از علائم پیش رونده بیماری او گیج شدند. اما آنها در گزارش موردی خود به سایر پزشکان هشدار دادند که چنین آسیبی از تغذیه نامناسب به طور بالقوه قابل برگشت است، اگر زود به آن رسیدگی شود و حتی کسانی ZWNJ که وزن عادی دارند می ZWNJ توانند با اختلالات تغذیه دست به گریبان باشند. اولین سرخ درباره مشکلات این نوجوان زمانی به ZWNJ دست آمد که این پسر ۱۴ سال سن داشت.

او در حالی به پزشک خانواده ZWNJ اش مراجعه کرد که از خستگی شکایت داشت. جز آنکه این نوجوان به شهادت سوابق پزشکی خود یک فرد & laquo; سواسی نسبت به غذا خوردن & raquo; توصیف شده بود، هیچ مشکل دیگری نداشت و هیچ دارویی مصرف نمی ZWNJ کرد. آزمایش ZWNJ ها نشان دادند که او به نوعی کم خونی که سلول ZWNJ های قرمز خون را به ZWNJ طور غیرمعمولی بزرگ می ZWNJ کند و نیز به سطوح پایین ویتامین ب ۱۲ مبتلاست. تجویز پزشک این پسر به او آمپول ZWNJ های ویتامین ب ۱۲ و توصیه ZWNJ هایی در مورد رژیم غذایی ZWNJ اش بود. اما وضعیت این پسر وخیم ZWNJ تر شد. درست یک سال بعد او با یک افت شنوایی که هیچ توضیحی برای آن وجود نداشت به پزشکان مراجعه کرد. کمی بعد مشکلاتی در زمینه بینایی نیز در او به ZWNJ وجود آمد. در طول دو سال بعدی افت بینایی او همچنان وخیم ZWNJ تر شد. تا ۱۷ سالگی دقت بینایی او در هر دو چشم به ۲۰/۲۰۰ رسیده بود که یعنی او می ZWNJ توانست شیئی را در فاصله ۲۰ متری ببیند که یک شخص دارای دید عادی از ۶۰ متری به وضوح می ZWNJ تواند ببیند.

اسکن ZWNJ های انجام شده نشان دادند که هیچ ضایعه ZWNJ ای در عصب ZWNJ های بینایی او وجود ندارد و آزمایش ZWNJ های ژنتیک نیز برای کشف زمینه ZWNJ های ارثی نابینایی در او منفی بود. آزمایش ZWNJ های خون او نیز عمدتاً عادی بودند، جز آنکه سلول ZWNJ های خونی ZWNJ اش همچنان بزرگ بودند و سطوح بالایی از هوموسیستین و اسید متیل مالونیک در خون او موجود بود که همگی از نشانه ZWNJ های کمبود ویتامین ب ۱۲ هستند. این نتایج پزشکان را به سمت مشکلی در تغذیه بیمار هدایت کرد. اما این نوجوان دارای یک شاخص توده بدنی در طیف عادی و قد و وزنی متوسط بود. او به پزشکان گفت که الکل مصرف نمی ZWNJ کند، مواد مخدر نمی ZWNJ کشد و از محصولات دخانی نیز استفاده نمی ZWNJ کند. سرخ ZWNJ های بیشتر زمانی پیدا شد که سرانجام این نوجوان اعتراف کرد که از دوران ابتدایی تاکنون فقط چند ماده خوراکی را مصرف کرده که دارای بافت خاصی هستند. رژیم غذایی او شامل چند ماده غذایی حاضری با یک نظم روزانه مشخص بود: چند غذای سرخ کردنی که از مغازه ماهی و سیب زمینی فروشی محله ZWNJ شان خریداری می ZWNJ کرد، چیپس ZWNJ های پرینگلز، نان سفید، برش ZWNJ های همبرگر فرآوری شده و سوسیس. او آمپول ZWNJ های ویتامین ب ۱۲ که از ۱۴ سالگی برایش تجویز شده بود را نیز با سهل ZWNJ انگاری تزریق نکرده بود.

به ZWNJ گزارش پزشکان آزمایش ZWNJ های متابولیک نشان دادند که این پسر سطح مس و سلنیوم پایین، سطح روی

بالا، سطح ویتامین دی به شدت پایین و تراکم مواد معدنی استخوانی پایینی دارد. پزشکان سرانجام این تشخیص را دادند که این نوجوان به نوروپاتی بینایی تغذیه‌ای مبتلاست که یک نقص در عملکرد عصب بینایی است که وقتی مواد مغذی لازم برای کارکرد فیبر این عصب به اندازه کافی تامین نمی‌شود به‌وجود می‌آید. این وضعیتی غیرمعمول است، به‌خصوص در کشورهای توسعه یافته، ولی گاه در کسانی که به الکل وابستگی دارند دیده می‌شود. پزشکان همچنین اختلال پرهیز/محدود کردن غذای مصرفی را در این پسر تشخیص دادند. آنها او را با مکمل های غذایی تحت درمان قرار دادند و برای رسیدگی به اختلال پرهیز/محدود کردن غذایی مصرفی نیز او را به خدمات درمانی روانی ارجاع دادند. آنها در گزارش خود به سایر پزشکان هشدار داده‌اند که مراقب اختلال مورد نظر باشند، چرا که برخلاف دیگر اختلالات تغذیه مثل بی‌اشتهایی، روی وزن یا شکل بدن تاثیری نمی‌گذارد. به نوشته آنها همانطور که در مورد این بیمار مشاهده می‌شود، شاخص توده بدنی غالباً عادی است.

اگرچه وضعیت بینایی این نوجوان تثبیت شده ولی بهبود نیافته است. افت بینایی او همیشگی است. پزشکان امیدوارند که گزارش آنها بتواند در تشخیص اختلال پرهیز/محدود کردن غذای مصرفی و نوروپاتی بینایی مرتبط با تغذیه در مراحل اولیه به دیگران کمک کند، پیش از آنکه بار دیگر موجب وارد آمدن آسیبی دائمی به شخص شود. برای والدینی که فرزندان با عادات غذایی وسواس گونه دارند و مبتلا به هیچ نوع اختلال تغذیه ای نیستند، آکادمی کودکان آمریکا توصیه هایی را برای رسیدگی زودهنگام به مسائل مربوط به غذا خوردن ارائه داده است. (تذکر: ترساندن فرزندان یا ایجاد احساس گناه در آنها برای داشتن خوراک مناسب‌تر، شیوه توصیه شده‌ای نیست.) اگر شما هم نگرانید که فرزندان به یک اختلال تغذیه ای مبتلا باشد، با پزشک خود صحبت کنید. یکی از شیوه های معمول برای کمک به بیماران مبتلا به اختلال پرهیز/محدود کردن غذایی مصرفی، درمان‌های شناختی - رفتاری است که هدف آن در پیش گرفتن تغذیه‌ای سالم‌تر از سوی فرد است.